

[Rasmussen Flemløse.]

der vil opnaa de bedste og mest objektive Resultater, der i det hele kan opnaas paa dette Omraade.

Ændringsforslaget indeholder derefter Bestemmelser om, hvilke Betingelser der skal være til Stede, for at en Sag i det hele taget kan fremmes, samt Bestemmelser om Rammerne for de Vilkaar, der kan fastsættes for den foreslaaede Omlægning. I en senere Bestemmelse foreslaas Adgang til i visse Tilfælde at udskyde en eventuel Indlemmelse paa Vilkaar af, at der tillægges den tablidende Kommune en aarlig Ydelse, der udredes af den anden Kommune, en Bestemmelse, som maa antages at faa ikke ringe Betydning i Fremtiden. I et Slutningsafsnit træffes Bestemmelse om Ophævelse af overflødiggjorte ældre Lovbestemmelser samt om, at løbende Indlemmelsessager færdigbehandles efter de nugældende Regler, medmindre Indenrigsministeren ønsker at henvise dem til Behandling efter Forslagets Regler.

Jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Indenrigsministeren (Dahlgaard):

Jeg takker det ærede Udvalg, som har behandlet dette Lovforslag, for dets Behandling og for det Resultat, man er kommet til, og jeg kan tiltræde de Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget.

Særlig bemærkelsesværdigt er jo Ændringsforslaget under Nr. 40, som er stillet af mig og tiltraadt af hele Udvalget. Det drejer sig, som den ærede Ordfører udtalte, for det første om en Revision af selve Indlemmelsesloven af 1920; og de nye Bestemmelser, der her foreslaas med Hensyn til Indlemmelsen i Købstæder af udenfor liggende Arealer, er dernæst indarbejdet i et større Hele, som omfatter alle Arter af Grænsereguleringer Kommunerne imellem, herunder ogsaa Grænsereguleringer, som der faktisk ikke siden den frie Forfatnings Gennemførelse er kommet til at foreligge egentlige Lovbestemmelser om, men hvor Fremgangsmaaden gennem Tiderne har beroet paa administrativ Praksis.

Jeg er glad for, at det er lykkedes at samle hele dette Lovgivningsomraade til en Enhed. Jeg tror ogsaa, det er heldigt, at man har kunnet enes om den Afløsning af Bestemmelserne i Indlemmelsesloven af 1920, jeg nys nævnte. Som jeg tidligere har haft Lejlighed til at udtale, kan det ikke nægtes, at Indlemmelsesloven af 1920 ikke er klart affattet, at den rent loytekni set

ikke er nogen god Lov. Hertil kommer, at jeg for min Del aldrig har fundet selve det System heldigt, at der for hver Indlemmelsessag skulde nedsættes en særlig Kommission, indenfor hvilken de stærke lokale Interessesmodsatninger fandtes. Det maa utvivlsomt erkendes, at Loven af 1920 i de forløbne 13 Aar har været fuldt anvendelig til at faa en Række Indlemmelsesspørgsmaal løst paa en god Maade, i hvert Fald paa en Maade, som jeg tror, at Parterne i det store og hele, naar der er gaaet nogen Tid, har erkendt var rigtig. Men jeg mener, at det under selve Sagerens Forløb er lettere og heldigere, om det Organ, der behandler Sagerne, ikke ved selve sin Sammensætning ofte rejser Modsætningerne saa stærkt, som Tilfældet adskillige Gange har været. Jeg er derfor overordentlig tilfreds med, at det er lykkedes at naa til det Resultat, der foreligger paa dette Omraade.

Efter den meget udførlige Redegørelse, der i Betænkningen foreligger for de nye Bestemmelser og deres Forhold til den bestaaende Lovgivning, og efter den Redegørelse, der er givet af den ærede Ordfører, er der ikke nogen Grund for mig til at komme ind paa disse nye Bestemmelser. Jeg vil endnu blot gerne benytte Lejligheden til at rette en særlig Tak til Udvalgets ærede Formand og Ordfører for det Initiativ, han har udvist i denne Sag, ligesom jeg i det hele takker ham og Udvalget for det fortræffelige Samarbejde, der i Aar er foregaaet paa dette Lovgivningsomraade, jeg kan vel godt sige — det forstod jeg ogsaa paa den ærede Ordførers Udtalelser — det gode Samarbejde mellem Udvalget og Indenrigsministeriet. Jeg takker herfor. Det har været et meget stort Arbejde for Indenrigsministeriet, men jeg tror, vi nu er berettiget til baade fra Rigsdagens og fra Ministeriets Side at sige, at den Lovgivning, der her kommer til at foreligge, er et godt Lovværk, der har Betingelser for paa god Maade at tjene sit Formaal, og som, selv om det ikke kan vente en saa lang Levetid som Landkommunalloven af 1867, dog har Udsigt til gennem en lang Aarrække at virke til Gavn for det kommunale Styre her i Landet.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Ændringsforslag Nr. 1, § 1, saaledes ændret, §§ 2 og 3, Ændringsforslagene Nr. 2 og 3, § 4, saaledes ændret, § 5, Ændringsforslag Nr. 4, § 6, saaledes æn-